

KONTAKI

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 371 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 19 ΜΑΡΤΗ 2005

0.80 ΕΥΡΩ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΤΑΞΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΔΡΑΣΗ

■ Παλαιστίνη

KONTRA

Τα προβλήματα παραμένουν

Η«διαλλακτικότητα» των Σιωνιστών είναι το κάτι αλλο. Αφού συμφώνησαν να παραδόσουν στην Παλαιστινιακή Αρχή (ΠΑ) πέντε πόλεις (Ιεριχώ, Τουλκάρμ, Καλκίλια, Βηθλέεμ και Ραμάλλα), στη συνδιάσκεψη της «ειρήνης» στην Αίγυπτο πριν ενάμιση μήνα (τότε που ανακοινώθηκε επίσημα η εκεχειρία από Σαρόν και Αμπάτς), παρέδωσαν τελικά τη μία (Ιεριχώ) την Τετάρτη, ενώ για τις υπόλοιπες ακόμα το συζητούν. Το σημαντικότερο όμως είναι πώς την παρέδωσαν. Διατηρώντας τον έλεγχο στην κεντρική λεωφόρο, ορνούμενοι να διαλύσουν τα στρατιωτικά φυλάκια μέσα και γύρω απ' την πόλη και απαγορεύοντας στον Αμπάτη να απελευθερώσει τον φυλακισμένο ηγέτη του Λαϊ-

Καθημερινές εικόνες στην... ελεύθερη Ιεριχώ

κού Μετώπου για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης Αχμέντ Σααντάτ που κρατείται χωρίς δίκη απ' το 2002!

Τότε τι έλεγχος είναι αυτός; Πάντως, οι Σιωνιστές δε μασάνε τα λόγια τους. «Οσο ο Αμπάτη Μάζεν (Αμπάτης) καθυ-

στερεί την εξάρθρωση των τρομοκρατικών οργανώσεων, τόσο μεγαλύτερο πρόβλημα θα έχει στο μέλλον», δήλωσε προληπτικά ο Σαρόν απορρίπτοντας την πρόταση για ανακωχή που συζητιέται αυτές τις μέρες ανάμεσα στην

Π.Α. και τις μαχητικές παλαιστινιακές οργανώσεις στο Κάιρο. Οσο πιο προκλητικός είναι ο Σαρόν τόσο πιο πίσω κάνει ο Αμπάτης που σύμφωνα με την εβραϊκή εφημερίδα πλατιάς κυκλοφορίας, Χααρέτζ (15/3/05), που επικαλείται την

αραβική εφημερίδα που εκδίδεται στο Λονδίνο, Asharq al-Awsat, πρόκειται να προτείνει στις παλαιστινιακές οργανώσεις να εξετάσουν το ζήτημα των προσφύγων πιο «φρεαλιστικά». Να το ξεχάσουν, δηλαδή, και να κάνουν αυτό που είχε γράψει προ ετών ο μακαρίτης ο Αραφάτ σε άρθρο του στους New York Times. Να λάβουν υπόψη τους το «δημογραφικό πρόβλημα» που θα προκύψει στο Ισραήλ και να δεχτούν να επιστρέψουν μόνο ορισμένοι και οι υπόλοιποι να αρκεστούν σε κάποια «αποζημίωση». Πράγμα που είναι απόθινο να γίνει αποδεκτό, ιδιαίτερα από Χαμάς και Τζιχάντ.

Η πρώτη μάλιστα δήλωσε ότι δεν αποτελεί πρώτιστο στόχο της η επίτευξη ανακωχής, όσο δεν δίνουν ανταλλάγματα οι Σιωνιστές. Στελέχη της ίδιας οργάνωσης μήλουσαν μάλιστα και για την απόφαση της να συμμετάσχει για πρώτη φορά στις βουλευτικές εκλογές που θα γίνουν τον προσεχή Ιούλη, υπογραμμίζοντας ότι η συμμετοχή στις εκλογές δε σημαίνει και συμμετοχή στην Π.Α., καθώς το πολιτικό πλαίσιο της Π.Α. έρχεται σε αντίθεση με την πολιτική γραμμή της Χαμάς. Η Χαμάς ακολουθεί την ίδια τακτική με τη λιβανέζικη Χεζμπολάχ που αν και έχει βουλευτές στη λιβανέζικη Βουλή αρνείται να συμμετάσχει σε οποιαδήποτε κυβέρνηση.

Μπορεί ο αριθμός των διαδηλωτών που κατέβηκαν στους δρόμους της Βηρυτού την περασμένη Δευτέρα, στην αντισυριακή διαδήλωση που έγινε μετά από κάλεσμα της αντιπολίτευσης, στον ένα ακριβώς μήνα μετά από τη δολοφονία του πρώην πρωθυπουργού της χώρας, Ραφίκ Χαρίρι, να ποικιλεύει ανάλογα με την πηγή (από 300.000 κατά το Islam Online μέχρι 1 εκατομμύριο κατά το BBC), σήμουρα όμως ήταν εκαποντάδες χιλιάδες. Σύμφωνα με τον Βρετανό δημοσιογράφο του Independent, που διαμένει στη Βηρυτό, Ρόμπερτ Φισκ (τον πλέον αντικειμενικό απ' τους δημοσιογράφους των δυτικών ΜΜΕ), αυτοί που διαδήλωσαν ήταν εκαποντάδες χιλιάδες νεολαίοι απ' όλο το Λιβανό (σχεδόν το ένα τρίτο του πληθυσμού, αναφέρει ο Φισκ, αριθμός που μάλλον φουσκωμένος είναι καθώς ο πληθυσμός της χώρας είναι 4.3 εκατομμύρια).

Η αντιπολίτευση έδωσε τα ρέστα της προσπαθώντας να κερδίσει τις εντυπώσεις, μετά από την τεράστια σε όγκο και παλμό φιλοσυριακή διαδήλωση (500.000 διαδηλωτών σύμφωνα με τις πιο συγκρατημένες εκτιμήσεις), που οργάνωσε η Χεζμπολάχ την προηγούμενη Τρίτη, και την μεγάλη αντιαμερικανική διαδήλωση που είχε οργανώσει την Κυριακή στη Βηρυτό. Κι αυτό εν μέρει το πέτυχε. Λέμε εν μέρει, γιατί το κεντρικό της σύνθημα δεν ήταν ο αφοπλισμός της Χεζμπολάχ (που αποτελεί και το βασικότερο στόχο των Αμερικάνων), αλλά να λάμψει η αλήθεια γύρω απ' τη δολοφονία Χαρίρι και ενάντια στην σημερινή κυβέρνηση του Λιβάνου.

Κανείς όμως – ούτε η Χεζμπολάχ – δεν αντιτίθεται στην αποχώρηση των συριακών στρατευμάτων (η πρώτη φάση της οποίας έχει ήδη ξεκινήσει). Απλά οι δύο πλευρές αντιμετωπίζουν το ζήτημα από διαφορετική οπτική γωνία. Η αντιπολί-

τευση μιλά για άμεση αποχώρηση και εφαρμογή του ψηφίσματος 1559 του ΟΗΕ, που κάνει λόγο για διάλυση όλων των ενόπλων οργανώσεων (με στόχο τη Χεζμπολάχ), ενώ η Χεζμπολάχ δεν αντιτίθεται στην αποχώρηση των συριακών στρατευμάτων αρκεί αυτή να γίνει σύμφωνα με την συμφωνία του Ταΐφ του 1989, σε συνεννόηση με την Λιβανέζικη κυβέρνηση.

Ηδη τα συριακά στρατεύματα άρχισαν να αποχωρούν και να συγκεντρώνονται στην κοιλάδα Μπεκάκια. Εχοντας χάσει τις πλάτες της πάλαι ποτέ «σιοβιετικής» υπερδύναμης το καθεστώς Ασαντ οπισθοχωρεί άρον-άρον για να αποφύγει να έχει την τύχη του Σαντάμ, βλέποντας ότι η σημερινή Ρωσία πούλησε όλα τα καθεστώτα που στήριζε (Μιλόσεβιτς παλαιότερα, Σαντάμ πρόσφατα) μη μπορώντας να κοντραριστεί στα ίσια με τους Αμερικάνους. Το πρόβλημα

λοιπόν δεν είναι η αποχώρηση που αργά ή γρήγορα θα γίνει, αλλά η επόμενη μέρα. Θα βαθύνει η πόλωση με την απαίτηση αφοπλισμού της Χεζμπολάχ (κάτι που για την ώρα δεν έχει θέσει επί τάπητος η αντιπολίτευση) και απαιτούν οι ΗΠΑ είναι το κρίσιμο ζήτημα που μπορεί να οδηγήσει τη χώρα σε ένα νέο εφιάλτη σαν κι αυτόν του 15ετούς εμφυλίου πολέμου που κόστισε τη ζωή σε πάνω από 100.000 ανθρώπους.

Πάντως, οι τελευταίες δηλώσεις Μπους, που κάλεσε τη Χεζμπολάχ να αφοπλιστεί, προκειμένου να της «συγχωρεθεί» το «τρομοκρατικό» παρελθόν της, σημαίνουν ότι οι ΗΠΑ αναγκάζονται να λάβουν υπόψη τους το ισχυρό λαϊκό έρεισμα αυτής της οργάνωσης στο σχεδιασμό της πολιτικής τους. Ενα νέο Ιράκ δεν θα ήταν ό, τι καλύτερο για την αμερικανική πολιτική «ελεύθερίας» στη Μέση Ανατολή. Και μάλιστα, όταν η Βη-

ρυτός δουνείται από αντιαμερικανικές διαδηλώσεις, σαν κι αυτές που οργάνωσε η Χεζμπολάχ την Κυρια-

κή και την επομένη της διαδήλωσης της αντιπολίτευσης.

Τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές δεν έχει δοθεί ακόμα στη δημοσιότητα η έκθεση της ομάδας εμπειρογνωμόνων του ΟΗΕ για τη δολοφονία Χαρίρι. Ηδη ο επικεφαλής της ομάδας έφυγε απ' τη Βηρυτό την Τετάρτη για να παρουσιάσει την έκθεση στον Γενικό Γραμματέα του

ΟΗΕ Κόφι Ανάν στη Νέα Υόρκη. Ομως, σύμφωνα με τον βρετανό δημοσιογράφο του Ιντιπέντεντ, Ρόμπερτ Φισκ, η ομάδα του ΟΗΕ πρόκειται να φέρει στοιχεία που θα αποδεικνύουν την προσπάθεια συγκάλυψης από την κυβέρνηση του Λιβάνου, η οποία μετακίνησε αυτοκίνητα πριν τη διεξαγωγή της έρευνας, ενώ από

φωτογραφία προκύπτει ότι μάλλον η έκρηξη δεν οφείλεται σε παγιδευμένο αυτοκίνητο αλλά σε εκρηκτικό μηχανισμό που τοποθετήθηκε σε κάλυμμα φρεατίου αποχέτευσης. Ο Φισκ, επικαλούμενος ότομα απ' την οικογένεια Χαρίρι, αναφέρει ότι τους ειπώθηκε ότι η ομάδα του

ΟΗΕ έχει τέτοια συντριπτικά στοιχεία που θα εξαναγκάσουν να διεξαγθεί έρευνα σε βάθος φτώνοντας μέχρι και υψηλόβαθμα στελέχη της Λιβανέζικης και της Συριακής κυβέρνησης. Ες αύριο τα σπουδαία λοιπόν. Ομως εμείς εξακολουθούμε να θέτουμε το ερώτημα. Γιατί όχι και της Ισραηλινής

κυβέρνησης; Ή μήπως αυτό κάνει τζιζ; Θυμηθείτε τις καταγγελίες για δολοφονία του Αραφάτ απ' τους Σιωνιστές και τη στάση της γαλλικής κυβέρνησης και του στρατιωτικού νοσοκομείου που ποτέ δεν δημοσιοποίησε το πόρισμά του και καταλάβετε τι εννοούμε.

■ Ιράκ

Το παζάρι συνεχίζεται

Στη σκιά του αδιεξόδου στο οποίο έχουν οδηγηθεί οι διαπραγματεύσεις για το σχηματισμό κυβέρνησης πραγματοποιήθηκε στις 16 Μαρτίου η εναρκτήρια σύνοδος της βουλής που προέκυψε από τις διαβόητες εκλογές της 30ης Ιανουαρίου. Επρόκειτο για μια στημένη παράσταση, χωρίς ουσιαστικά αντικείμενο, με στόχο να δοθεί η εντύπωση ότι σημειώνεται κάποια πρόοδος και να καταλαγάσουν οι ανησυχίες και η απογοήτευση που προκαλεί στο σπιτικό κυρίως πληθυσμό η αποτελμάτωση των διαπραγματεύσεων.

Οι εργασίες της συνόδου ολοκληρώθηκαν, εν μέσω καταιγισμού επιθέσεων με όλμους γύρω από την Πράσινη Ζώνη, αφού ορκίστηκαν οι 275 βουλευτές, χωρίς να οριστεί ημερομηνία για την επόμενη σύνοδο.

Απροσδιόριστος παραμένει επίσης μέχρι στιγμής και ο χρόνος ολοκλήρωσης των διαπραγματεύσεων για το σχηματισμό κυβέρνησης, ενώ ο υποψήφιος του σπιτικού συνασπισμού για τη θέση του πρωθυπουργού, Ιμπραΐμ αλ-Τζαφάρι, δήλωσε μετά το τέλος της συνόδου ότι ελπίζει πως η νέα κυβέρνηση θα σχηματιστεί μέχρι το τέλος Μαρτίου.

Τα επίμαχα ζήτηματα που έχουν οδηγήσει σε τέλμα τις διαπραγματεύσεις συνδέονται κυρίως με τους όρους που θέτει η Κούρδικη Συμμαχία. Το παζάρι είναι σκληρό και αφορά κατά πρώτο λόγο τον έλεγχο της πετρελαιοφόρας πε-

την προσφυγή σε πρώτες εκλογές τον ερχόμενο Αύγουστο, δύο χρόνια πριν από

περιουσίας σε όσους την έχασαν και αποζημίωσης σε όσους την εγκαταλείψουν. Ο τρόπος με τον οποίο ερμηνεύουν το νόμο αυτό οι Κούρδοι τους δίνει τον ελεγχό του Κιρκούκ, όπως το Κιρκούκ, από όπου ο Σαντάμ Χουσεΐν απομάκρυνε ντόπιο πληθυσμό, πρέπει να εφαρμοστεί ένα πρόγραμμα επιστροφής της

φθούν σ' αυτά τμήματα της επαρχίας του Κιρκούκ, τα οποία ισχυρίζονται ότι ο Σαντάμ Χουσεΐν είχε ενσωματώσει σε γειτονικές επαρχίες. Ήδη το ποσοστό του κούρδικου πληθυσμού στο Κιρκούκ αυξήθηκε σημαντικά κατά την προελογική περίοδο, όταν εμφανίστηκαν και γράφτηκαν στους εκλογικούς καταλόγους

δεκάδες χιλιάδες Κούρδοι, που δήλωναν ότι είχαν εκδιωχθεί από το καθεστώς του Σαντάμ Χουσεΐν.

Ομως τα σχέδια της Κούρδικης Συμμαχίας για το Κιρκούκ δεν βρίσκουν σύμφωνη την ιγεσία του σπιτικού συνασπισμού, η οποία θεωρεί ότι ο Μεταβατικός Διοικητικός Νόμος δεν μπορεί να εφαρ-

μόζεται απαρέκλιτα, γιατί έχει και θετικές και αρνητικές πλευρές καθώς και κενά. Γι αυτό υποστηρίζει ότι η επίλυση των ζητημάτων αυτών πρέπει να γίνει με την εκπόνηση του νέου συντάγματος και την κυβέρνηση που θα προκύψει από τις επόμενες εκλογές. Σύμμαχός της στο ζήτημα αυτό είναι η κυβέρνηση της Τουρκίας, η οποία απορρίπτει κατηγορηματικά κάθε αλλαγή στο στάτους του Κιρκούκ, γεγονός που δεν μπορούν να αγνοήσουν οι Αμερικανοί.

Ενα άλλο ζήτημα που χωρίζει τους νικητές των εκλογών είναι η απαίτηση της Κούρδικης Συμμαχίας να μπει σε όποια συμφωνία προκύψει ο όρος ότι αν οι Κούρδοι αποχωρήσουν από την κυβέρνηση, η τελευταία θα πέσει. Ο όρος αυτός, που ουσιαστικά τους δίνει το δικαίωμα του βέτο στην κυβερνητική πολιτική, απορρίπτεται κατηγορηματικά από την Ενωμένη Ιρακινή Συμμαχία.

Σοβαρό ζήτημα παραμένει επίσης ο τρόπος συμμετοχής κάποιων Σουνίτων στην κυβέρνηση, καθώς και ο ρόλος του σημερινού δοτού πρωθυπουργού Ιγιάντ Αλάσι, ο οποίος διεκδικεί τη θέση του πρωθυπουργού και στη νέα κυβέρνηση και επιχειρεί με διάφορες μηχανορραφίες και ίντριγκες να διασπάσει και να αποδύναμώσει το σπιτικό συνασπισμό και να κερδίσει τη στήριξη της υποψηφιότητάς του από τους Κούρδους, προσφέροντάς τους περισσότερα ανταλλάγματα από τους Σιίτες.

Λιβία αντιμετώπισε σοβαρή οικονομική κρίση. Η αγορά του κασσίτερου κατέρρευσε, με αποτέλεσμα να χαθούν 21.000 θέσεις εργασίας. Οι εκτεταμένες ιδιωτικοποιήσεις και τα σκληρά μέτρα λιτότητας που εφαρμόστηκαν μεγάλωσαν τις κοινωνικές ανιστήσεις και προκάλεσαν μεγάλη κοινωνική δυσαρέσκεια.

Η Βολιβία είναι μια από τις φτωχότερες χώρες της Λατινικής Αμερικής με το μεγαλύτερο ποσοστό ιθαγενών. Το 70% του πληθυσμού της είναι Ινδιάνοι και το 30% λευκοί, ισπανικής στην πλειοψηφία καταγωγής, που έχουν στα χέρια τους τον πλούτο και την πολιτική εξουσία. Είναι ο μεγαλύτερος παραγωγός καστίτερου στον κόσμο και διαθέτει τα μεγαλύτερα, μετά τη Βενεζουέλα, κοιτάσματα φυσικού αερίου στη Λατινική Αμερική.

Στη δεκαετία του '80 η Βο-

■ Βολιβία

Η εξέγερση των πληθείων

■ Γουατεμάλα

Στο στόχαστρο η Συμφωνία Ελεύθερου Εμπορίου

Πολυάριθμες μαζικές διαδηλώσεις έχουν ξεσπάσει στη Γουατεμάλα εναντίον της απόφασης της κυβέρνησης να υπογράψει με τις ΗΠΑ τη Συμφωνία Έλεύθερου Εμπορίου. Οι διαδηλώσεις, στις οποίες συμμετέχουν τα εργατικά συνδικάτα, πολλοί Ινδιάνοι αγρότες και φοιτητές, κατέληξαν αρκετές φορές σε

σφρόδες συγκρούσεις με την αστυνομία, με αποτέλεσμα την περασμένη Τρίτη το θάνατο ενός διαδηλωτή. Το περιστατικό αυτό δύσυνε ακόμη περισσότερο το κλίμα αντιπαράθεσης και οι διαδηλωτές, που υποστηρίζουν ότι η συμφωνία αυτή θα έχει σοβαρές οικονομικές επιπτώσεις στο εισόδημα των φτωχών αγρο-

τών και στις μικρές επιχειρήσεις, απειλούν με κλιμάκωση των κινητοποιήσεων. Απαιτούν επίσης, εκτός από τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος πριν την υπογραφή της συμφωνίας, την παραίτηση του υπουργού Εσωτερικών και του αρχηγού της αστυνομίας ως υπεύθυνους για το θάνατο του διαδηλωτή.

τη λήξη της θητείας του, ζήτησε από τη βουλή ο πρόεδρος της Βολιβίας Κάρλος Μέσα, σε μια προσπάθεια να διαχειριστεί την εξέγερση των πληθειακών μαζών ενάντια στην οικονομική πολιτική της κυβέρνησής του. Λίγες μέρες νωρίτερα είχε απορριφθεί από τη βουλή η πρόταση παραίτησή του. Ομως η απόφαση αυτή δεν μπόρεσε να αποτρέψει την κλιμάκωση των κινητοποιήσεων, που έχουν παραλόσει τις τελευταίες βδομάδες τη χώρα. Οι τελευταίες εξελίξιες αποκαλύπτουν το μέγεθος της πολιτικής κρίσης, η οποία από πολλούς αναλυτές χαρακτη-

ρίζεται ως η σοβαρότερη τα τελευταία 50 χρόνια στη Βολιβία.

Η Βολιβία είναι μια από τις φτωχότερες χώρες της Λατινικής Αμερικής με το μεγαλύτερο ποσοστό ιθαγενών. Το 70% του πληθυσμού της είναι Ινδιάνοι και το 30% λευκοί, ισπανικής στην πλειοψηφία καταγωγής, που έχουν στα χέρια τους τον πλούτο και την πολιτική εξουσία. Είναι ο μεγαλύτερος παραγωγός καστίτερου στον κόσμο και διαθέτει τα μεγαλύτερα, μετά τη Βενεζουέλα, κοιτάσματα φυσικού αερίου στη Λατινική Αμερική.

Στη δεκαετία του '80 η Βο-

λίβια επέστρεψε στη σελίδα 15

■ Εξ ορισμού παράνομοι!

ΕΙΣΑΙ Ρωσοπόντιος; Τότε είσαι εξ ορισμού παράνομος. Μ' αυτό το ρατσιστικό στρεβότυπο στο μυαλό τους μπάτσοι από το ΑΤ Μενιδίου επιτέθηκαν σε μια ολόκληρη οικογένεια που επισκεύαζε το καμμένιο σπίτι της στην περιοχή Αγιος Ιωάννης Ρώσος. Το περιστατικό έγινε στις 8 το βράδυ την Πέμπτη 10 Μάρτη. Οι άνθρωποι έδειξαν στους μπάτσους την πολεοδομική άδεια για τις εργασίες που έκαναν, όμως οι μπάτσοι δεν καταλάβαιναν από τέτοια και προσπάθησαν να συλλάβουν τον ιδιοκτήτη. Επειδή αυτός δεν τους ακολουθούσε, έβγαλαν τα κουμπουριά και ένας τους πυροβόλησε στον αέρα. Ο πυροβολισμός συγκέντρωσε κόσμο στο χώρο, που άρχισε να γιουχάρει τους μπάτσους, οι οποίοι αναγκάστηκαν να φύγουν. Το περιστατικό θάφτηκε από το ΑΤ Μενιδίου, ενώ το υπουργείο Δημόσιας Τάξης δήλωσε άγνοια!

■ ΜΑΤ και συμπάθεια

ΜΠΟΡΕΙ να είσαι εκλεγμένος, να εκπροσωπείς θεσμικούς φορείς, αλλά αυτό δεν σημαίνει τίποτα όταν παρανομείς. Μπορείς ελεύθερα να καθήσεις στην άκρη του δρόμου και να φωνάζεις όσο θέλεις. Άμα πας να κλείσεις το δρόμο παρανομείς και θα υποστείς τις συνέπειες.

Παλιό το δόγμα, εφαρμόζεται από όλες τις κυβερνήσεις και δεν θα χαλούσε τη σειρά η κυβέρνηση Καραμανλή. Οταν, λοιπόν, το περασμένο Σάββατο εκπρόσωποι φρέρεων και κάτοικοι των χωριών Βαρνάβα, Καπανδρίτιου και Γραμματικού, που αγωνίζονται για να μη δημιουργηθεί χωματερή στην περιοχή τους, πήγαν στα διόδια των Αφιδνών, με σκοπό να κλείσουν συμβολικά για λήγη ώρα το δρόμο, βρήκαν τα ΜΑΤ να τους περιμένουν. Και μόλις δοκίμασαν να κατέβουν στο οδόστρωμα, δέχτηκαν τον καθιερωμένο καταιγισμό δακρυγόνων, ενώ οι πιο... ζωηροί έφεραν και μερικές γκλομπιές. Κάποια κεφάλια άνοιξαν, κάποιοι λιποθύμισαν, άλλα τελικά κατάφεραν να βγουν κατά το μεσημέρι στο δρόμο και να τον αποκλείσουν για λίγη ώρα.

Η κυβέρνηση έχει αρχίσει να χάνει την ψυχραιμία της. Πιέζεται από πολλές μεριές και προσπαθεί με τη βία να κλείσει μέτωπα, όταν κρίνει πως ο αντίκτυπος δεν θα είναι μεγάλος. Δεν είναι σε θέση να ανεχτεί ούτε την οριθμητική αντίσταση τοπικών φορέων, που δεν έχουν πρόθεση να οδηγήσουν τα πράγματα σε σύγκρουση.

Στα πόδια του Μπαρόζο για τον «βασικό μέτοχο»

Πόσο συνηθισμένο είναι το φαινόμενο να καταφεύγει ένας πρωθυπουργός ικέτης στην αυλή του προέδρου της Κομισιόν, προκειμένου να ικανοποιήσει ένα αίτημα της κυβέρνησής του; Αν μιλάμε για χώρες όπως η Γαλλία, η Γερμανία, η Βρετανία, ακόμα και η Ιταλία, το φαινόμενο είναι ανύπαρκτο. Αν μιλάμε για χώρες όπως η Ελλάδα, είναι αρκετά συχνό. Δεν μας παραξένεψε καθόλου, λοιπόν, που ο Καραμανλής έπεισε στα πόδια του Ζοζέ Μπαρόζο, προκειμένου να πετύχει μια αναβολή των κοινοτικών διαδικασιών με τις οποίες η Ελλάδα θα βρεθεί κατηγορούμενη για το νομοσχέδιο για τον «βασικό μέτοχο».

Η μεθόδευση, βέβαια, εμφανίστηκε διαφορετικά. Εμφανίστηκε σαν να έστειλε ο Ρουσόπουλος μια επιστολή στο κονκλάβιο των Επιτρό-

πων, το οποίο έκανε δεκτό το αίτημα και ανέβαλε για τις 6 Απρίλη τη συζήτηση της υπόθεσης. Κι αυτό για να μη φανεί ότι το θέμα το έθεσε παρασκηνιακά ο Καραμανλής στον Μπαρόζο και η αναβολή ήταν αποτέλεσμα πολιτικής συμφωνίας. Ήταν τέτοιος ο πανικός στην κυβέρνηση και τόση η σγωνία που διακατείχε τα στελέχη της, μη τυχόν και ο Μπαρόζο δεν κάνει δεκτό το αίτημα της αναβολής, που ο Αντώναρος έκανε τη γκάφα να διαψεύσει ακόμα και την ύπαρξη της επιστολής Ρουσόπουλου!

Ο Μπαρόζο δεν είχε κανένα πρόβλημα να μην κάνει δεκτό το αίτημα Καραμανλή για αναβολή της συζήτησης, δεδομένου ότι η κυβέρνηση ανέλαβε τη δέσμευση να «ξανακοιτάξει» το πρόσφατο νομοθέτημά της, για να το κάνει συμβατό με την ευρωπαϊκή.

νομοθεσία περί ανταγωνισμού. Το επιχείρημα ότι στην Ελλάδα υπάρχει συνταγματική προβλεψη το ακούνε βερεσέ οι τεχνοκράτες των Βρυξελλών. Η δική τους δουλειά είναι να προστατεύουν το κοινωνικό δίκαιο το οποίο υπερισχύει του εθνικού δικαίου, ακόμα και του συνταγματικού.

Η κυβέρνηση άρχισε να συνειδητοποιεί ότι μάλλον την πάτησε με το συγκεκριμένο νόμο. Το μόνο που προσπαθεί να κερδίσει τώρα είναι χρόνος. Ξέρει καλά ότι θα αναγκαστεί να αλλάξει βασικές διατάξεις του νόμου, ελπίζει όμως ότι με το κέρδισμα χρόνου θα μεσολαβήσουν κάποιες ανακατατάξεις στον ελληνικό εκδοτικό-επιχειρηματικό χώρο και θα βολευτούν κάποιοι «δικοί της» άνθρωποι. Ομως, ακόμα και το κέρδισμα χρόνου έχει το κόστος του. Γιατί ο Μπαρόζο δεν την έκα-

νε το σάμπα την «εξυπηρέτηση». Η κυβέρνηση Καραμανλή ήδη κατανάλωσε μεγάλο μέρος της διαπραγματευτικής της ισχύος, σε μια εποχή που τη χρειάζεται για τη διαπραγμάτευση του Δ' ΚΠΣ.

Θα καταφέρει τίποτα το σημαντικό Καραμανλή μ' αυτή την ιστορία; Οπως όλα δείχνουν, όχι. Ούτε τον Μπόμπη που δεν μπορεί να ξεφορτωθεί, ο οποίος κράτησε τον «Πίγασο» και έκανε άλλαξες στις κατασκευαστικές επιχειρήσεις του ώστε να μπορούν αυτές να συμμετέχουν στους διογωνισμούς για τα δημόσια έργα. Η υπόλοιπη εκδοτική πτώση έμεινε άθικτη. Στο τέλος, η κυβέρνηση θα βρεθεί και με πολιτικό κόστος, γιατί θα αναγκαστεί να αλλάξει τον ίδιο το νόμο της και να καταπίει οριστικά τις θριαμβολογίες για την εξόντωση του «εθνικού εργολάβου» και του «εθνικού

προμηθευτή». Το μπλοκ των φιλοπατοκιών «μιντιάδων» παραμένει ισχυρό και ασκεί αντιπολίτευση στην κυβέρνηση, εκμεταλλεύμενό όσο μπορεί τις «γκέλες» και τις συνέπειες της πολιτικής που είναι ανογκασμένη να ασκεί.

Επί της ουσίας, σε ό,τι αφορά τους εργαζόμενους, δεν αλλάζει τίποτα. Γιατί δεν έχει καμιά σημασία αν για παράδειγμα ο «Πίγασος» ανήκει στον Μπόμπη που ή ανήκει στον Αγγελόπουλο που πήγε να τον αγοράσει. Σημασία δεν έχει ποιος καπιταλιστής ελέγχει ένα μέσο, αλλά τι σκοπούς εξυπηρετεί αυτό το μέσο και ποια πολιτική υπηρετεί. Πρόκειται καθαρά για μια ενδοστική κόντρα, εντελώς αδιάφορη για τους εργαζόμενους, που δεν έχουν καμιά πρόσβαση και δεν ασκούν κανέναν έλεγχο στα ΜΜΕ.

Παζαρεύει με το κράτος ο πράκτορας

Είναι τόση η ξεφτήλα του ελληνικού κράτους που δεν μπορεί να κάνει ζάφτι έναν ξεπεσμένο πράκτορα του και οι διωκτικές αρχές παζαρεύουν μαζί του την παράδοσή του. Ο λόγος για τον Βαβύλη, όπως καταλάβατε, που δικαστικές πηγές αποκάλυψαν ότι θέτει όρους για να παραδοθεί και βρίσκεται σε διαπραγματεύσεις μαζί τους. Ζητά να μην επιβαρυνθεί η ποινική του θέση, δηλαδή να σταματήσουν οι διώξεις στα ασήμαντα πλημμελήματα για τα οποία κατηγορείται μέχρι στηγάμης και να μη συμπληρωθούν με κατηγορίες σε βαθμό κακουργήματος.

Και γιατί να μην παζαρεύει ο Βαβύλης; Ξέρει πολύ καλά ότι το κράτος έχει ανάγκη τη σύλληψή του, για να την προσφέρει ως θυσία στο βαθμό της ψευτοκάθαρσης. Ξέρει επίσης πολύ καλά πως άμα ανοίξει το στόμα του μπορεί να πάρει πολλούς η μπάλα. Μπορεί να ξαναζεσταθεί η σκανδαλολογία και είναι πολλοί αυτοί που ιδρώνουν αναλογιζόμενοι αυτή την προπτική. Προσφέρει, λοιπόν, τη σιωπή του και ζητά ευνοϊκή ποινική μεταχείριση. Επειδή, λοιπόν, αυτή η ιστορία «βρόμισε», έβγαλαν τη μάνα του στο «γυναίκα» για πει ότι η Δικαιούση δεν ποζαρεύει, αλλά απλώς διαβεβαιώνει ότι ο Βαβύλης θα έχει δίκαια αντι-

βύλης το ξέρει καλά το παιχνίδι, γιατί υπήρξε ο δινος πατέκτης για πολλά χρόνια.

Στο μεταξύ και ενώ ουδείς σκαλίζει πια τις παλιές ιστορίες με τον Χριστόδουλο, το ΥΠΕΞ και την εκλογή του πατριαρχή στα Ιεροσόλυμα, η μεν «Απογευματινή» αποκάλυψε ότι ο Βαβύλης «δούλεψε

και στο μέγα σκάνδαλο των αλβανικών πυραμίδων, σε συνεργασία με βουλευτή της ελληνικής μειονότητας και εν ενεργεία αξιωματικό της Αστυνομίας, το δε «Παρόν» αποκάλυψε ότι ο Βαβύλης είχε εποφέρει και με το υπουργείο Πολιτισμού!

Ομως, το πολιτικό σύστημα

μα φρίνεται αποφασισμένο να κλείσει την υπόθεση. Γ' αυτό και πήρε αέρα ο κώλος του Χριστόδουλου και την έπεισε με το γνωστό προκλητικό του ύφος ενάντια στους βουλευτές που δεν τον τίμησαν. Ο αρχιρασοφόρος κρίνει πως έφτασε η ώρα να περάσει στην αντεπίθεση;

Οι ίδιες οι επίσημες κρατικές στατιστικές αποδεικνύουν το αντίθετο. Το ίδιο και μελέτες που έχουν παραγγελθεί από το υπουργείο Εργασίας. Η όποια ανάπτυξη των τελευταίων χρόνων προήλθε από τα κρατικά μεγάλα έργα (συμπεριλαμβανόμενων των ολυμπιακών) και όχι από τον ιδιωτικό τομέα. Οι καπιταλιστές έκαναν μόνο τις αρπαχτές (χρηματιστήριο, Ολυμπιάδα, «κίνητρα»), αύξησαν τα κέρδη τους με λιγισμένες ρυθμούς (επήσεις αποδό

Στις 12 πήρα ένα τηλεφώνημα

✓ Τεράστιες διαστάσεις έχει πάρει η κίνηση του προπονητή της Τσέλσι Ζοζέ Μουρίνιο να μην πάρει στη συνέπεια τύπου, μετά την λήξη του αγώνα Μπαρτσελόνα – Τσέλσι, διαμαρτυρόμενος για μια συνομιλία ανάμεσα στον προπονητή της Μπαρτσελόνα Φρανκ Ράικαρντ και τον διαιτητή της συνάντησης Αντρές Φρισκ. Ο Μουρίνιο δικαιολόγησε την άρνησή του να πάρει στη συνέπεια τύπου σαν μορφή διαμαρτυρίας για τη διαιτησία του Φρισκ, ο οποίος, κατά τη γνώμη του προπονητή της Τσέλσι, «άλλαξε» τα σφυρήματά του μετά την συνομιλία του με τον Ράικαρντ, αφήνοντας ένα σαφέστατο υπονούμενο για την «ακεραιότητα» της διαιτησίας του Φρισκ. Ο διαιτητής λίγες μέρες μετά ανακοίνωσε την απόφασή του να σταματήσει να ασχολείται με τη διαιτησία γιατί δέχεται απειλές για τη ζωή του και την οικογένειά του, συνδέοντας με τη σειρά του, εμμέσως πληγ σαφώς, τις απειλές με τις δηλώσεις του Μουρίνιο, ότι «οι ασκοί του Αιόλου άνοιξαν».

Το παιχνίδι έχει αρχίσει να χοντραίνει επικίνδυνα μετά τις δηλώσεις του προέδρου της Επιτροπής Διαιτητών της ΟΥΕΦΑ, Φόλκερ Ροτ, ο οποίος δήλωσε ότι «άνθρωποι σαν τον Μουρίνιο είναι οι εχθροί του ποδοσφαίρου» και συνέχισε: «Δεν μπορούμε να δεχτούμε ότι ένας από τους καλύτερους διαιτητές μας αναγκάστηκε να παραιτηθεί εξαιτίας προπονητών που χειρογωγούν τη μάζα και στην πραγματικότητα την θωσύν να απειλεί τη ζωή άλλων ανθρώπων». Άλλα και μετά τις δηλώσεις του παλαιόμαχου πλέον Ελβετού διαιτητή Ουρς Μάιερ, που παραιτήθηκε το περασμένο καλοκαίρι, μετά από απειλές που δεχόταν για τη διαιτησία του στον προημιτελικό αγώνα Πορτογαλία – Αγγλία του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος, ο οποίος υποστήριξε ότι «πρέπει να γίνει κάπι, ειδικά όλο και περισσότεροι διαιτητές θα τα βροντήσουν. Οι αρμόδιοι έχουν καθήκοντα να πάρουν σκληρές αποφάσεις κατά ομοσπονδία, συλλόγων, προπονητών, οποιουδήποτε υπονομεύει τους διαιτητές».

Μετά τις δηλώσεις των εκπροσώπων της διαιτησίας, τόσο ο Μουρίνιο όσο και η Τσέλσι αναγκάστηκαν να πάρουν θέση για το θέμα που έχει δημιουργηθεί. Ο Μουρίνιο, πάρα το σάλο που έχει ξεσπάσει, δεν κάνει πίσω και απειλεί με μηνύσεις όσους τον κατηγορούν χωρίς στοχεία. Ο ιδιόρυθμος τεχνικός αποκάλυψε ότι θα προχωρήσει σε μήνυση κατά του προέδρου της Επιτροπής Διαιτητών, αν αυτός δεν ζητήσει τις επόμενες 48 ώρες δημόσια συγγνώμη για το χαρακτηρισμό που του απέδωσε και δήλωσε: «Ο κύριος Ροθ έχει δυο επιλογές. Να απολογηθεί για ό,τι είπε ή να οδηγήσει το θέμα στο δικαστή-

ριο. Είναι κρίμα που ο Φρισκ αποφάσισε να

εγκαταλείψει το ποδόσφαιρο. Αν, όπως υποστηρίζουν μερικοί, αυτή η απόφαση έχει σχέση με την κριτική που άσκησα προς αυτόν για την εμφάνιση του στον αγώνα με την Μπαρτσελόνα, τότε αυτό φαίνεται περίεργο σε μένα. Ένας διαιτητής σαν τον Φρισκ δεν θα έπαιρνε μια δραστική απόφαση εξαιτίας μιας κριτικής. Αν έχει κάπι να κάνει με απειλές, τότε αυτό είναι θέμα της αστυνομίας». Από την μεριά της η διαιτησία της Τσέλσι προσπάθησε να διατηρήσει τις ισορροπίες προκειμένου και τον προπονητή της να στηρίξει και να μην έρθει σε ευθεία αντιπαράθεση με την ΟΥΕΦΑ και τη διαιτησία. Με ανακοίνωσή της, καταδίκασε τις όποιες απειλές προς το πρόσωπο του Φρισκ και υποστηρίζει ότι «ον υπάρχει οποιοδήποτε στοιχείο τέτοιας συμπεριφοράς από φίλους της Τσέλσι, θα θέλαμε να διαφροτοποιήσουμε τη θέση μας από αυτούς και επίσης θα κάναμε δεκτό με ευχαριστηση στοιχείο προς έρευνα, έτσι ώστε και εμείς να δράσουμε αναλόγως».

Το θέμα δεν πρόκειται να λυθεί σύντομα και δεν αποκλείεται να υπάρχει κάποια σχέση με τις πρόσφατες αποκαλύψεις για τα στημένα παιχνίδια που συγκλονίζουν την Γερμανία. Ο Μουρίνιο έχει δίκιο, όταν ισχυρίζεται ότι δεν μπορεί ένας διαιτητής της κλάσης του Φρισκ, που έχει τη στήριξη της ΟΥΕΦΑ, να αποφασίσει να σταματήσει γιατί του άσκησε κριτική ή ακόμη και αν τον κατηγόρησε ευθέως κάποιος προπονητής για μεροληπτική διαιτησία. Επιπλέον, το ειδικό βάρος της Τσέλσι στο ευρωπαϊκό ποδόσφαιρο δεν είναι τόσο μεγάλο που να δικαιολογεί τόσο εκτεταμένες απειλές που να αναγκάσουν ένα κορυφαίο διεθνή διαιτητή να φοβηθεί για τη ζωή του.

Το φαινόμενο που παρατηρείται το τελευταίο διάστημα με κορυφαίους διαιτητές να εγκαταλείπουν την ενέργεια δράση, δεν μπορεί να είναι ανεξάρτητο από τα τεράστια οικονομικά μεγέθη που συνδέονται με το στοίχημα. Τα κυκλώματα που ελέγχουν οικονομικά τον αθλητικό τζόγο είναι σίγουρο ότι έχουν έρθει σε συμφωνία με ομάδες και παραγοντες και ότι έχουν έρθει σε ευρώ, οι «επενδυτές», θεμοκοί και εξωθεσμοί, προσπαθούν με κάθε τρόπο να αυξήσουν το κεφάλαιο τους και στην προσπάθεια αυτή δεν υπάρχουν κανόνες και ημική.

✓ Με έγγραφο της προς την ΕΠΟ η Αλβανική Ομοσπονδία Ποδοσφαίρου ζήτησε τα εισιτήρια που δικαιούται στον αγώνα Ελλάδα – Αλβανία για τα προκριματικά του Μουντιάλ. Η ΕΠΟ απάντησε καταρχάς αρνητικά, με πρόφαση ένα χρέος 7.000 ευρώ από την προηγουμένευ με παιχνίδι και ξεκαθάρισε στην αλβανική πλευρά ότι αν δεν θα περιώσουν το χρέος δεν θα πάρουν εισιτήρια. Το χρέος είναι δικαιολογία, προκειμένου η ΕΠΟ να

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

■ ΡΙΤΣΑΡΝΤ ΕΙΡ Το ωραίο φύλο

Η ταινία αυτή, βασισμένη στο έργο του Τζέφρι Χάτσερ «Great female stage beauty», αναφέρεται σε πραγματικά πρόσωπα και γεγονότα. Το 1660, η άνοδος του Καρόλου ΙΙ Στιούαρτ στην Εξουσία ανατρέπει μια πουριτανική παράδοση δεκαοχτώ χρόνων, σύμφωνα με την οποία απαγορεύονταν η δημόσια εμφάνιση γυναικών θησπούιών, τους ρόλους των οποίων ενσάρκων άνδρες. Ο Εντουαρντ Κίναστον, διάσημος ηθοποιός της εποχής εκείνης, που υποδύτων γυναικείους σεξιπρικούς ρόλους, βλέπει τη ζωή του να ανατρέπεται από τη μια στηγμή στην άλλη, καθώς η επαγ-

γελματική αλλά και η σεξουαλική του ταυτότητα μοιάζουν να είναι συνδεδεμένες άρρηκτα μεταξύ τους.

Η ταινία αξιοποιεί τις πληροφορίες που βρέθηκαν σε έντυπα της εποχής για τον Κίναστον, πηγαίνει όμως και παραπέρα σχολιάζοντας το θέατρο, τα παρασκήνια του και κυρίως την αναζήτηση της ταυτότητας και το αιώνιο παιχνίδι των δύο φύλων. Ο Ρίτσαρντ Ειρ, έχοντας σκηνοθετήσει πάνω από εκατό παραγωγές στο Βασιλικό Εθνικό Θέατρο της Αγγλίας, ήταν σε θέση να αποδώσει πειστικά τον θεατρικό κόσμο του δέκατου εβδομένου αιώνα, δίνοντας σημασία στη λεπτομέρεια σε κάθε τομέα.

■ ΟΛΙΒΕΡ ΧΙΡΣΜΠΙΓΚΕΛ

Η πτώση

Ο Ολίβερ Χιρσμπίγκελ, γνωστός από την πολύ καλή ταινία «Το πείραμα», που παίχτηκε πριν τρία χρόνια στις ελληνικές αίθουσες, καταπιάνεται εδώ με τις τελευταίες μέρες του Χίτλερ και των συνεργατών του, βασισμένος σε όσα ιστορικά στοιχεία και πρωσωπικές μαρτυρίες υπάρχουν, αναπλάθει την πτώση του καθεστώτος και του ίδιου του Χίτλερ, αποφεύγοντας να «δαιμονοποιήσει» αλλά και να «ωραιοποιήσει» το ιστορικό αυτό πρόσωπο. Επραξε δηλαδή το αυτονότητο, σε αντίθεση με την αισική οπτική της Ιστορίας, που δημιούργησε έναν Χίτλερ τρομακτική και αστεία καρκατούρα μαζί, αποκομένο από τα τεράστια καπιταλιστικά συμφέροντα που τον έφεραν στην έξουσια.

Βέβαια, η ταινία του Χιρσμπίγκελ δεν έχει κανένα ιδιαίτερο βάθος, απλώς αναπλάθει τα γεγονότα της εποχής και από την άποψη αυτή έχει μικρή αξία. Ισως το ντοκιμαντέρ «Η γραμματέας του Χίτλερ», με ομιλούσα την ίδια την Τράουντλ Γιουγκς, που είδαμε επίσης πρόσφατα, να είναι μια πιο τόπερη κατοιγραφή όσων έγιναν τότε. Σε κάθε περίπτωση ταινία που να αναδεικνύει το ιμπεριαλιστικό παιχνίδι και όσα οδήγησαν στον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο δεν έχουμε δει ακόμα.

Ελένη Σταματίου

Τι είναι κίνημα; Μη γελάτε, δεν είμαι καθόλου σίγουρος για το τί είναι τελικά. Τους προβληματισμούς μου ή τις πολιτικές μου αγκυλώσεις τις έχω δημοσιοποίησει πολλές φορές μέσα από τις στήλες της «Κ» και μέσα από τις όποιες μαζικές διαδικασίες.

Την Πέμπτη 17 του Μάρτη ξεκίνησα με κάθε καλή διάθεση να πάρω απαντήσεις στο ερώτημά μου. Οπως όλοι ξέρουμε, ήταν η μέρα που όλες οι συνιστώσεις του κινήματος, από ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ και ΠΑΜΕ, ως τις επαναστατικές οργανώσεις της ριζοσπαστικής αριστεράς, έδιναν βροντερό αγωνιστικό παρών ενάντια στις επιλογές του κεφαλαίου, της ΕΕ, της κυβέρνησης της ΝΔ. Βέβαια, θα μου πείτε ότι δεν χρειαζόταν να έρθει η 17η του Μάρτη για να δούμε τι σού τελικά είναι αυτό που λέγεται κίνημα. Αρκούσε μια κάπτως σοβαρή, μετρημένη και αντικειμενική καταγραφή των διαδικασιών, των ζυμώσεων, των συζητήσεων, των πα-

ων, των κινήσεων, των παρεμβάσεων, που πάντοτε θεωρούν την ημερομηνία κινητοποίησεων των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ σαν μέσο και αφετηρία για μια ταξική-επαναστατική παρέμβαση στις μάζες. Και δίνουν ό, τι μπορούν σ' αυτή την κατεύθυνση. Πληγ επίσης κάποιων κλάδων ή χώρων που βρίσκονται στο μάτι του κυκλώνα των αντεργατικών πολιτικών, είναι σε μια (γραφειοκρατική) κινητοπότητα και προσδίδουν πάντα ένα κάπιο χρώμα, ένα κάπιο ρυθμό, μια κάπιοια συμμετοχή στην προετοιμασία του αγώνα.

Αλλά και ο δύο αυτές μόνιμες και σταθερές εξαιρέσεις δεν κάνουν τίποτα άλλο παρά να επιβεβαιώνουν τον κανόνα. Τον κανόνα, τον ορισμό, για τι είναι κίνημα, όπως αυτό με κάθε μεγαλοπρέπεια παρουσιάστηκε μπροστά στα μάτια όλων όσων το αγνοούμε, στις πορείες της 17ης Μάρτη.

Η πρώτη, του ταξικού συν-

πλατεία Κάνιγγος και βάδισε πιο νωρίς το δρόμο του αγώνα, από τη Σταδίου ως τη Βουλή. 4.000 μέλη και φίλοι του ΚΚΕ διατεταγμένοι με τον κλασικό κομματικό τρόπο, έδωσαν το περιπατητικό τους παρών. Μπροστά οι ομοσπονδίες και τα συνδικάτα που είναι στο ΠΑΜΕ, δηλαδή τα ελέγχει το ΚΚΕ, πίσω η ΚΝΕ με διάφορες σφραγίδες, από αποφάσεις συλλόγων μέχρι σπουδαστές της τάξης σχολής, και μετά οι συνοικιακές ΚΟΒ, με τα γνωστά... «εργαζόμενοι Χαϊδαρίου» ή «σωματεία Καλλιθέας» κ.ο.κ. Είπαμε περιπατητικό παρών, γιατί ακριβώς έτσι ήταν. Ενας υγιεινός περίπατος. Με μια ντουντούκα στην κορυφή να προσπαθεί μάταια να εμφυσήσει φωνητικό δυναμισμό στους περιπατητές. Και με κάποιες παρέες-οργανώσεις ΚΝΙΤΩΝ στο τέλος, που μάταια προσπαθούσαν να διαφημίσουν την αποφασιστικότητά τους χτυπώντας ρυθμικά τα πόδια

των συνθημάτων. Δεν πήγαινε βόλτα όπως οι προηγούμενοι. Είχε παλμό, που όπως πάντα εκτονώθηκε στα καθιερωμένα και γραφικά πλέον μικροσπρωξίματα με τους μπάτσους. Οπως διδασκαν πάντα οι κινηματικοί ΝΑΡίτες. Που στη συγκεκριμένη πορεία έλαμψαν δια της απουσίας τους.

Μετά ακολούθησαν οι θεσμοί. Οι ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ, πλαισιωμένοι απ' όλο το φάσμα - πληγ των προηγούμενων των οργανώσεων και κινήσεων της αριστεράς. Μια ταλαιπωρημένη, βαριεστημένη γραφειοκρατία που, όπως πάντα, δεν κατέβασε στο δρόμο όπτε τους εκλεγμένους στα ΔΣ. Πληγ των ΕΛΤΑ και της ΟΙΥΕ, που είχαν μια αξιοπρόσεκτη παρουσία σε σχέση με την γενικότερη ξεφτίλα των Ομοσπονδιών. Τραβάνε ζόρια τελευταία με τις ιδιωτικοποιήσεις και την απελευθέρωση του ωραρίου.

Αν δεν ήταν ο λεγόμενος «χώρος», η γύμνια της ΑΔΕΔΥ,

Η ΘΙΚΟΛΟΓΙΑ και πολιτική απάτη

Πόσο δύσκολο είναι να προσεγγίσει κανείς την περίπτωση του θανάτου του Νικόλα Καλίπαρι, του αξιωματικού των ιταλικών μυστικών υπηρεσιών που σκοτώθηκε στη διάρκεια της μεταφοράς της πρώην ομήρου Τζουλιάνα Σγκρένα; Κατά τη δική μας γνώμη, καθόλου δύσκολο. Αρκούν τα διδάγματα της Ιστορίας και μερικές απλές σκέψεις.

Ο πράκτορας σκοτώθηκε στη διάρκεια μιας αποστολής. Θα μπορούσε αυτή να είναι μια οποιαδήποτε άλλη αποστολή. Π.χ. το χτύπημα μιας ιρακινής αντιστασιακής οργάνωσης ή η σύλληψη κάποιων ανταρτών πόλης στην Ιταλία. Δεκάδες πράκτορες και ασφαλίτες έχουν σκοτωθεί στην Ιταλία σε τέτοιες αποστολές, ειδικά στη διάρκεια των «μιούζενινων χρόνων». Ο κίνδυνος θανάτου είναι μέρος της δουλειάς τους, αφού παίρνουν μέρος σε τέτοιες επιχειρήσεις. Γ' αυτό και πληρώνονται αδρά και όχι με μισθούς πείνας. Άσε που οι κυβερνήσεις κάνουν τα στραβά μάτια σε «άλλου τύπου» δραστηριότητές τους, με τις οποίες «συμπληρώνουν» το εισόδημά τους.

Αυτή τη φορά η αποστολή του Καλίπαρι ήταν να διαπραγματευθεί, να πληρώσει τα λύτρα και να φέρει πίσω στην Ιταλία τη Σγκρένα. Το γεγονός ότι ο Σγκρένα ήταν δημοσιογράφος μιας οιονεί ακροαριστερής εφημερίδας δεν σήμαινε τίποτα για τον Καλίπαρι. Δεν πήρε αυτός την πολιτική απόφαση. Η δουλειά του δεν ήταν να παίρνει πολιτικές αποφάσεις. Αυτός εκτελούσε εντολές, όπως πάντα. Business as usual, που λένε οι Αμερικανοί. Την πολιτική απόφαση πήρε η κυβέρνηση του δεξιού Μπερλουσκόνι, που ίθελε ένα καλό προπαγανδιστικό όπλο ενόψει των προσεχών εκλογών, στις οποίες κινδυνεύει να χάσει από τον ανανεωμένο συναπισμό της «Ελιάς».

Ο θάνατος του Καλίπαρι ήταν για την κυβέρνηση Μπερλουσκόνι θείο δώρο. Γιατί της επέτρεψε να πετύχει μ' ένα σμπάρο δυο τρυγόνια. Να φέρει τη Σγκρένα πίσω στην Ιταλία και να περάσει από πολιτική κολυμβήθρα του Σιλωάμ τη συμμετοχή της στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο και την κατοχή του Ιράκ, μετατρέποντας σε ήρωα έναν από τους πράκτορες που στέριζαν αυτή την κατοχή.

Οι νεκροί πράκτορες της Νασιρίγια, που τους χτύπησε η ιρακινή αντίσταση, έχουν τώρα ξεχαστεί. Στη θέση τους υπάρχει ένας εθνικός ήρωας, ο Καλίπαρι, βαφτισμένος «δικό μας παιδί» από ένα μεγάλο κομμάτι της ιταλικής Αριστεράς και μάλιστα και από δυνάμεις εκτός «Ελιάς». «Ο Νικόλα είναι ένας δικός μας που έδωσε την καρδιά του», δήλωσε ο διευθυντής της «Μανιφέστο», Γκαμπριέλε Πόλο, ενώ ο εφημερίδα Κυκλοφόρησε με πηχυαίο πρωτοσέλιδο τίτλο «Ένας φίλος μας» και με ευχαριστήριο των συντακτών της προς το κράτος και τις μυστικές υπηρεσίες! «Εμείς ήμασταν συνηθισμένοι να θεωρούμε τους μυστικούς πράκτορες ύποπτα πρόσωπα ή εχθρούς. Τώρα, όμως, μάθαμε ότι ακόμη και στις μυστικές υπηρεσίες υπάρχουν αξιόλογα και έντιμα άνθρωπα», έγραψε ο «Λιμπερατσίονέ», επίσημο όργανο της Κομμουνιστικής Επανίδρυσης!

Για μια ακόμα φορά η ποθικολογία γίνεται ιδεολογικό περίβλημα για μια επιχείρηση πολιτικής απάτης μιας εξωνημένης, συμβιβασμένης, επονείδιστης Αριστεράς, που παριστάνει τάχα τη «μπερδεμένη», για να μπλέξει τον κόσμο στα δίχτυα της πιο ποταπής πολιτικής. Μιας πολιτικής εν τέλει σοσιαλ-ιμπεριαλιστικής.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθούπολες 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μενελάου 1 και Ερντά, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: newspaper_kontra@yahoo.com

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Ar. Ανησ 24 - Αιγαλεο

KONTRA